

Mindretallet (Dam) er enig med Statsrevisorerne i, at den paagjældende Ordning ikke burde have været gennemført uden Rigsdagens Sanction, og Mindretallet slutter sig derfor til Statsrevisorerne's Indstilling om, at der nu tages udtrykkelig Beslutning i Sagen.

2. Samme Paragraf. D. Andre Udgifter.

Underkonto 2. Udstyring, Reiser og overordentlige Missioner.

Herom hedder det i Statsrevisionens Betænkning:

„Med Hensyn til Lønningstilskudet til Assistent Grev Spønneck henvises til Statsrev. Bet. for 1881—82 S. 98 og for 1882—83 S. 108, hvorefter Forholdet var dette: en Assistent i Udenrigsministeriet (Grev Spønneck) fungerede som Legationssekretær og oppebar foruden sin Lønning, af Konto A. 1. b., Ministeriets Medhjælpssum, et Tillæg af denne Konto D. 2., Udstyring, Reiser og overordentlige Missioner, saaledes at hans samlede Løn udgjorde samme Sum som en Legationssekretærs Lønning, medens en Legationssekretær (Kammerjunker Krag) gjorde Tjeneste i Udenrigsministeriet, indtil han kunde opnaa fast Anstættelse som Fuldmægtig. Dette Forhold begyndte i Finantsaaret 1880—81 og vedvarede til midt i Finantsaaret 1883—84 og foranledigede Statsrevisorerne for 1882—83, da Forholdet, ved stillede Forespørgsler, var blevet tilstrækkelig oplyst til at gøre en Indstilling om Rigsdagens udtrykkelige Samtykke dertil.

Flertallet af Landstingets Udvalg om Statsrevisorerne's Betænkning kunde, ifølge Rigsdagstidende 1884—85 Till. B. Sp. 9—12, dog ikke finde et saadant Samtykke nødvendigt, da Ministeriets Anvendelse af Finantslovens Bevillinger maatte anses for tilstrækkelig hjemlet ved de Anmærkninger, hvormed Udkast til Lov om Udenrigsministeriets Budget for 1866—68 blev forelagt Rigsraadet i dets 6te ordentlige Samling (Till. A. Sp. 423—26), og ved den Ændring i det, som foretoges ved dets anden og tredie Behandling i Landstinget og Ordførerens Udtalelse der, i hvilken Henseende der henvises til Betænkningen i Till. B. Sp. 123—24 og Landstingstidende for den nævnte Rigsraadsamling Sp. 351 og 357—59. Herefter skulde der nemlig være givet Bemyndigelse til, som Ordføreren udtalte, „at beholde en Legationssekretær herhjemme, som vedbliver at oppebære den Gage, han hidtil har nydt, imedens der udsendes en anden Mand i Stedet for ham, der maa have Legationssekretærs Gage paa det Sted, hvor han henseendes.“

Ved denne Udtalelse i Landstingets Betænkning nødes man til en udførligere Forklaring af den paaberabte Forhandling i Rigsraadet. Der kunde vel reises Betænkning imod at tillægge en Udtalelse i det ene Thing, selv af en Ordfører, afgjørende Vægt med Hensyn til Forstaaelsen af Lovens Ord, uagtet disse pege i en anden Retning, og imod at tillægge en Ordning, som i hvert Fald formelt kun blev truffet for en enkelt Finantsperiode, varig Betydning for den hele senere Fremtid, i hvilken Henseende man kunde henvide til den udtrykkelige og energiske Indsigelse derimod, som fremsattes af Landstingsmand Orla Lehmann ved selve denne Sags første Behandling (Landstingst. Sp. 35); men Hovedsagen turde dog være, at man den Gang slet ikke tænkte paa en saadan gennem flere Aar vedvarende Ombytning af Embeder, indtil den ved Ledighed kunde slaas endelig fast, men kun paa en rent midlertidig, stadig skiftende. Saaledes hedder det i Anm. til Udkastet til Begrundelse af den friere Stilling for Ministeriet (Sp. 423—24): „Man vil da være i Stand til at kunne beordre en Sekretær til et Gesandtskab, hvor der ordentligvis ingen er, men hvor særlige Omstændigheder gjøre en sliq temporær Foranstaltning tilraadelig, (og) skiftevis kan en Sekretær hjemkaldes til Tjeneste i Ministeriet, hvorved Uddannelsen af det underordnede Gesandtskabs personale kun kan vinde.“ Og Udenrigsministeren, Grev Frijs, forklarede ved tredie Behandling (Landstingst. Sp. 357) sit Forslag om en Forhøielse af den nuværende Konto D. 2. saaledes, at Hensigten dermed var at kunne „supplere Gagen for en af Ministeriets Embedsmænd, der tænkes udsendt for at udføre en midlertidig hjemkaldt Legationssekretærs Forretninger.“ I Overensstemmelse hermed lagde Folketingsmand Wille ved første Behandling af Udkastet (Folkethingst. Sp. 1102): „Det er et vigtigt Skridt, der er gjort i dette Udkast, naar Legationssekretærene ere stillede paa